२ ॥ इष्टकामनासिद्ध्यर्थंचांद्रव्रतमाह मार्गेति मार्गशीर्षशुक्लप्रतिपदिमूलनक्षत्रयोगेसतीदंचांद्रव्रतमारभेत् तत्रचंद्रावयवेषुनक्षत्राणिन्यसेत्पादौमूलेनेत्यादिनास्वदेवतासहितेनमूलेनचंद्रस्यपादौकल्प
[illegible] एवंरोहिण्यादिभिःसदेवताभिर्जंघादयःकल्पनीयाः सर्वत्रविभक्तिव्यत्ययआर्षः ॥ ३ ॥ आषढयोरिति आषाढाद्वयंफाल्गुनीद्वयंभाद्रपदाद्वयंचज्ञेयम् ॥४॥५॥६॥७॥८॥ अत्रायंप्रयोगः पुण्याह

[illegible]रउवाच अंगानांरूपसौभाग्यंप्रियंचैवकथंभवेत् ॥ धर्मार्थकामसंयुक्तःसुखभागीकथंभवेत् ॥ २ ॥ भीष्मउवाच मार्गशीर्षस्यमासस्यचंद्रे
[illegible]युते ॥ पादौमूलेनराजेंद्रजंघायामथरोहिणीं ॥ ३ ॥ अश्विन्यांसक्थिनीचैवऊरूचाषाढयोस्तथा ॥ गुह्यंतुफाल्गुनीविद्यात्कृत्तिकाकटिकास्तथा ॥४॥
नाभिंभाद्रपदेविद्याद्रेवत्यामक्षिमंडलं॥पृष्ठमेवधनिष्ठासुअनुराधोत्तरास्तथा ॥५॥बाहुभ्यांतुविशाखासुहस्तौहस्तेननिर्दिशेत्॥पुनर्वस्वंगुलीराजन्नाश्लेषासु
नखास्तथा ॥ ६ ॥ ग्रीवांज्येष्ठाचराजेंद्रश्रवणेनतुकर्णयोः॥मुखंपुष्येणदानेनदंतोष्ठौस्वातिरुच्यते॥ ७॥हासंशतभिषांचैवमघांचैवाथनासिकां॥नेत्रेमृगशिरो
विद्याल्ललाटेमित्रमेवतु ॥ ८ ॥ भरण्यांतुशिरोविद्यात्केशानार्द्रांनराधिप ॥ समाप्तेतुघृतंदद्याद्ब्राह्मणेवेदपारगे ॥ ९॥ सुभगोदर्शनीयश्चज्ञानभाग्यथजायते ॥
जायतेपरिपूर्णांगःपौर्णमास्येवचंद्रमाः ॥ १० ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनु० आनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ ॥ ७ ॥
युधिष्ठिरउवाच पितामहमहाप्राज्ञसर्वशास्त्रविशारद ॥ श्रोतुमिच्छामिमर्त्यानांसंसारविधिमुत्तमं ॥ १ ॥ केनवृत्तेनराजेंद्रवर्तमानानराभुवि ॥ प्राप्नुवंत्यु
त्तमंस्वर्गंकथंचनरकंनृप ॥ २ ॥ मृतंशरीरमुत्सृज्यकाष्ठलोष्टसमंजनाः ॥ प्रयांत्यमुंलोकमितःकोवैताननुगच्छति ॥ ३ ॥ भीष्मउवाच अयमायातिभ
गवान्बृहस्पतिरुदारधीः ॥ पृच्छैनंसुमहाभागमेतद्दुःखंसनातनं ॥ ४ ॥ नैतदन्येनशक्यंहिवक्तुंकेनचिदद्यवै ॥ वक्ताबृहस्पतिसमोनत्वन्योविद्यतेक्वचित् ॥ ५ ॥
वैशंपायनउवाच तयोःसंवदतोरेवंपार्थगांगेययोस्तदा ॥ आजगामविशुद्धात्मानाकपृष्ठाद्बृहस्पतिः ॥ ६ ॥ ततोराजासमुत्थायधृतराष्ट्रपुरोगमः ॥ पू
जामनुपमांचक्रेसर्वेतेचसभासदः ॥ ७ ॥ ततोधर्मसुतोराजाभगवंतंबृहस्पतिं ॥ उपगम्ययथान्यायंप्रश्नंपप्रच्छतत्त्वतः ॥ ८ ॥

वाचनादिपूर्वकंइष्टकाम्यार्थंव्रतंस्वीकृत्यचंद्रमात्मानंचचंद्राभिन्नंध्यात्वातदवयवेषुतत्तद्देवतासहितानिनक्षत्राणिविन्यस्यतत्तन्मंत्रैस्तेषांमाराधनंजपहोमादिनाप्रत्यहंकर्तव्यं एवंपौर्णमासीपर्यंतंकृत्वासमाप्ते
व्रतेहोमशेषंघृतमाचार्यायनिवेदयेत् समाप्तेतुघृतंदद्यादित्यनेनघृतमेवहोमद्रव्यंज्ञायते ॥ ९ ॥ एवंकुर्वन्विकलांगोपिपौर्णमास्यांसकलांगोभवतिएतत्सदृष्टांतमाह परिपूर्णांगइति ॥ १० ॥ इतिअनुशास
नपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ ॥ ७ ॥ पितामहेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

Digitized by Google